

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

GENERALNA DYREKCJA
DRÓG KRAJOWYCH I AUTOSTRAD
Oddział w Szczecinie
KANCLARIA

otrzymano 2011-08-09

Warszawa, dnia 04.08. 2011 r.

104P
D3 + P2

DOOŚ-idk.4200.85.2011.ew.4

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 i 2, art. 127 § 2 *Kodeksu postępowania administracyjnego* (Dz. U. 2000 Nr 98, poz. 1071, ze zm.), dalej „Kpa”, po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia Pracownia na rzecz Wszystkich Istot oraz Górnśląskiego Towarzystwa Przyrodniczego im. A. Czudka, od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 16 marca 2011 r., znak: WOOŚ-TŚ.4200.4.2011.AKO, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na „Dostosowaniu drogi krajowej nr 3 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Brzozowo-Rurka”,

1. Uchylam pkt. III decyzji w brzmieniu:

„Nakładam obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę/ zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.”

i w tym zakresie orzekam:

„Nakładam obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę/ zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w szczególności w zakresie analizy zasadności realizacji przejść dla zwierząt (parametry, usytuowanie, zagęszczenie) na odcinku od km 48+000 – 62+300 – stanowiącym korytarz migracyjny o znaczeniu europejskim, pod kątem jego zachowania i zapewnienia drożności, wraz z uwzględnieniem lokalizacji przejścia dla zwierząt dużych w km 49+650 – 49+750.”

2. w pozostałej części utrzymuję w mocy ww. decyzję.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 16 marca 2011 r., znak: WOOS-TŚ.4200.4.2011. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na „Dostosowaniu drogi krajowej nr 3 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Brzozowo-Rurka”.

Od ww. decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, odwołanie złożyli: Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot oraz Górnolaskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka. Powyższe odwołania zostały wniesione w terminie ustawowym.

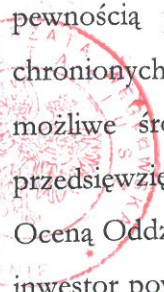
Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot wniosło o uchylenie decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 16 marca 2011 r. w całości bądź w części oraz o wstrzymanie jej wykonania do czasu rozpatrzenia złożonego odwołania, wskazując na naruszenie art. 7 i 77 *Kodeksu postępowania administracyjnego* poprzez niewłaściwe przeprowadzenie analizy dowodowej w zakresie zasadności lokalizacji dwóch przejść górnych przeznaczonych dla dużych ssaków na trasie przebiegu planowanej drogi S-3 w km 49+650 – 49+750 oraz w km 70+080 – 70+150.

Odwołujący podkreśla, iż projektowany odcinek drogi S-3 koliduje z trzema korytarzami ekologicznymi (migracyjnymi): w km 48+000-62+300 z korytarzem o znaczeniu europejskim (kontynentalnym), w km 63+700 – 67+250 oraz w km 69+700 – 72+673 z korytarzami o znaczeniu krajowym uzupełniającym. W ocenie Stowarzyszenia brak ww. przejść dla zwierząt spowoduje znaczące negatywne oddziaływanie na spójność i integralność obszarów Natura 2000 oraz pogorszy stan ochrony gatunków wędrownych podlegających ochronie prawnej. Odwołujący zarzuca, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie przy rozpatrywaniu sprawy nie wziął pod uwagę zaleceń wynikających z „Prognozy oddziaływania na środowisko dla Programu Budowy Dróg Krajowych na lata 2011 -2015”. W ww. dokumencie wskazano, iż „liczba, parametry oraz rozwiązania projektowe przejść dla zwierząt powinny być zgodne z zaleceniami „Podręcznika dobrych praktyk wykonywania opracowań środowiskowych dla dróg krajowych (publikacja Biura Ekspertyz i Projektów Budownictwa Komunikacyjnego EK-KOM, wydana w 2008 r. na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.)”. Zgodnie z tą publikacją, na obszarach przecinanych przez drogę, przez które przebiega korytarza migracyjny zwierząt o znaczeniu kontynentalnym lub krajowym przejścia powinny być oddalone od siebie maksymalnie o 1-2 km. Stowarzyszenie podkreśla, iż podobne wskazania znajdują się również w innych publikacjach mających charakter wytycznych, w tym m.in. w podręczniku „Zwierzęta a drogi. Metody ograniczania wpływu dróg na populacje dziko żyjących zwierząt. Wydanie II.” (Jędrzejewski W., Nowak S., Kurek R., Mysłajek R., Stachura K., Zawadzka B., Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2006).

Ponadto odwołujący nie zgadza się z argumentacją przedstawioną przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie w decyzji z dnia 16 marca 2011 r. w kwestii odstąpienia od lokalizacji wnioskowanych przez skarżących dwóch przejść dla zwierząt. Skarżący wskazuje, iż uzasadnienie organu pierwszej instancji jest jedynie powtórzeniem argumentacji autorów raportu. W ocenie Stowarzyszenia stwierdzenie użyte w uzasadnieniu decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla planowanej trasy S-3 jest nieprawdziwe, a Raport nie przedstawia takiego wniosku (*„Szczegółowa analiza ilości przejść przeprowadzona w Raporcie wykazała, że zaproponowana liczba przejść umożliwi zwierzętom przekraczanie drogi oraz zapewni drożność korytarzy ekologicznych”*). Zdaniem skarżącego rezygnacja z budowy dwóch wnioskowanych przejść dla zwierząt jest podyktowana przede wszystkim opiniami Nadleśnictw: Kliniska i Rokita. W ocenie odwołującego opinie te nie odnoszą się do funkcjonowania korytarza ekologicznego, a tym bardziej do przesłanek wynikających z biologii dużych ssaków i kwestii ochrony spójności i integralności obszarów Natura 2000, którym to celom ma służyć m.in. ochrona korytarzy ekologicznych. Co więcej, Stowarzyszenie wskazuje, iż konieczność rezygnacji z budowy górnego przejścia dla zwierząt w km 49+650-49+750 ze względu na lokalizację w tym miejscu „cennego starodrzewu” jest bezpodstawną. Na dowód powyższego odwołujący przedstawił fragment ortofotomapy, z którego wynika, iż wspomniany starodrzew nie koliduje bezpośrednio z lokalizacją zaproponowanego przejścia. Skarżący nie zgadza się także z wyjaśnieniem organu pierwszej instancji w kwestii odstąpienia od lokalizacji przejścia górnego w km 70+080-70+150 ze względu na występującą oraz planowaną zabudowę w odległości powyżej kilkuset metrów od ww. przejścia.

Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka podnosi, iż wydana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie decyzja z dnia 16 marca 2011 r. oparta jest na fragmentarycznej wiedzy przyrodniczej, zwłaszcza w zakresie batrachofauny, przez co nie określa ustawowych wymogów w zakresie sposobów zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Skarżący wskazuje, iż w toku postępowania zakończonego wydaniem decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla planowanej trasy S-3, pismem z dnia 28 stycznia 2011 r. zwrócił się do organu pierwszej instancji z prośbą o wskazanie lokalizacji wszystkich stanowisk płazów znajdujących się w sąsiedztwie drogi krajowej nr 3 na odcinku Brzozowo – Rurka, w odniesieniu do kilometrażu inwestycji oraz ich odległości od pasa drogowego. Towarzystwo wnioskowało o udzielenie informacji o populacji płazów występujących w buforze 2x1000 m od pasa inwestycji. W odpowiedzi, organ pismem z dnia 3 marca 2011 r. stwierdził, iż „nie jest w posiadaniu tak szczegółowych danych jak oczekiwana forma udostępnienia informacji (m.in. kilometraż występowania gatunku płazów oraz odległość od pasa drogi)”. W związku z powyższym odwołujący uważa, iż decyzja wydana w dniu 16 marca 2011 r. ma charakter przedwczesny. W opinii Towarzystwa nie można z całkowitą

pewnością przyjąć, iż wobec braku pełnej informacji dotyczącej występowania prawnie chronionych gatunków batrachofauny, zapisy decyzji w sposób kompletny wskażą wszystkie możliwe środki i sposoby zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Dodatkowo odwołujący wskazuje, iż zgodnie ze Strategiczną Oceną Oddziaływania na Środowisko dla Programu Budowy Dróg Krajowych na lata 2011-2015, inwestor powinien dokonać szczegółowej inwentaryzacji batrachofauny w buforze 2x1000 m od pasa inwestycji. Zatem skoro Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie nie posiada informacji o występowaniu batrachofauny we wskazanym buforze, można uznać, iż dotychczasowa dokumentacja nie spełnia warunków ustalonych na poziomie dokumentu strategicznego.

Po przeanalizowaniu akt sprawy ustalono, co następuje.

Organ odwoławczy, rozpatrując ponownie sprawę, oparł się na materiale dowodowym zebrany w trakcie postępowania organu pierwszej instancji. Dokumentacja została zgromadzona w stopniu wystarczającym do pełnego i prawidłowego rozpoznania sprawy. W toku postępowania odwoławczego od decyzji wydanej w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oparł się na materiałach dołączonych przez inwestora do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz stosownych opiniach organów, wnioskach i informacjach przedstawionych przez strony postępowania, a także materiałach zebranych w wyniku procedury udziału społeczeństwa, dokonał analizy i oceny w zakresie wpływu przedmiotowej inwestycji na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu pierwszej instancji lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ rozstrzygający w drugiej instancji uchylił pkt. III i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Stowarzyszenie Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot, organ odwoławczy wyjaśnia, co następuje. W ogólnodostępnych publikacjach na temat projektowania urządzeń ochrony środowiska przy budowie inwestycji liniowych, w tym m.in. w „Poradniku projektowania przejść dla zwierząt i działań ograniczających śmiertelność fauny przy drogach” wydanym przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska przy współpracy ze Stowarzyszeniem Pracownia na rzecz Wszystkich Istot w 2010 r. wskazano, iż maksymalna odległość pomiędzy przejściami dla ssaków o dużych i średnich areałach osobniczych wynosi 1-2 km w przypadku występowania korytarza migracyjnego o znaczeniu kontynentalnym lub

krajowym, co jest zgodne z informacjami przedstawionym przez Stowarzyszenie w odwołaniu. Należy jednak mieć na uwadze, iż podane w tego typu publikacjach parametry zagęszczenia przejść dla zwierząt wynikają z analiz teoretycznych i dlatego w przypadku konkretnej inwestycji należy każdorazowo i indywidualnie ustalać ich zagęszczenie, uwzględniając przy tym istniejące uwarunkowania przyrodnicze i techniczne występujące na obszarach, na których będzie realizowane dane przedsięwzięcie. W rozpatrywanej sprawie, tak jak zauważyli skarżący, planowana trasa S-3 na odcinku od km 48+000 do km 62+300 przecina korytarz ekologiczny o znaczeniu kontynentalnym. Z analizy zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w tym załączników mapowych do raportu, wynika, iż na odcinku od km ok. 48 do km ok. 62 będzie realizowanych 5 przejść dla zwierząt dużych, w tym 4 tzw. zielone mosty (km 50+750, km 54+160, km 57+600, km 61+200) oraz 1 poszerzony most na rzece Gowienica w km 56+060. W ocenie organu taka ilość przejść wydaje się wystarczająca, aby zapewnić drożność korytarza migracyjnego na odcinku od km 48+000 do km 62+300. W związku z powyższym Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie widzi konieczności budowy przejścia górnego w km 49+650 - 49+750, na które w swoim odwołaniu wskazało skarżące Stowarzyszenie. W tym miejscu należy jednak zauważyć, iż uzasadnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie w decyzji z dnia 16 marca 2011 r., co do kwestii odstąpienia od konieczności budowy przejścia, na które wskazało w swoim odwołaniu Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot zawiera liczne niejasności. Mianowicie, organ pierwszej instancji wskazał, iż rezygnacja z ww. przejścia jest podyktowana m.in. zachowaniem cennego drzewostanu występującego w miejscu lokalizacji ww. przejścia. Organ dodał ponadto, iż Nadleśnictwo Rokita, zarządzające obszarami leśnymi na tym terenie, nie wyraziło zgody na wycinkę drzew konieczną dla realizacji przejścia w km 49+650-49+750 (powyższe stwierdzenie wynika wprost z pisma uzupełniającego Inwestora z dnia 14 października 2010 r., znak: GDDKiA-O/Sz-P4/BL/4111/DK3/3f/2010). Z analizy załącznika mapowego dołączonego do odwołania Stowarzyszenia Pracownia na rzecz Wszystkich Istot wynika, iż starodrzew ten znajduje się w odległości co najmniej kilkuset metrów od miejsca, w którym proponowane było przejście. W związku z zaistniałymi nieścisłościami, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 10 czerwca 2011 r., znak: DOOŚ-idk.4200.85.2011.ew.1., zwrócił się do Nadleśnictwa Rokita z prośbą m.in. o wskazanie poprawnej lokalizacji przedmiotowego starodrzewu względem planowanej drogi S-3 oraz wyjaśnienie dlaczego nie jest możliwa jego wycinka. W piśmie z dnia 21 czerwca 2011 r., znak: ZG-2120-4-1/11 wezwany podmiot poinformował, iż nie neguje on potrzeby budowy przejścia w proponowanym przez skarżące Stowarzyszenie kilometrażu, a jedynie wskazuje na możliwy brak jego skuteczności. Ponadto wyjaśnił, iż cenny starodrzew znajduje się w odległości ok. 200-300 m od proponowanego przejścia w km 49+650-49+750 oraz zaproponował budowę dodatkowego, dużego górnego przejścia na południe od skrzyżowania drogi S-3 z drogą powiatową DP 07182

Stepnica-Rokita. Nadleśnictwo Rokita wskazało na ww. lokalizację ze względu na występujące w tym miejscu liczne migracje zwierzyny.

Organ odwoławczy, w związku z zaistniałymi niejasnościami w zakresie odległości spornego przejścia od cennego drzewostanu oraz zasadności jego realizacji w kilometrażu przedstawionym przez skarżące Stowarzyszenie, uznał, iż kwestie te należy powtórnie przeanalizować na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Fakt ten znalazł odzwierciedlenie w sentencji niniejszej decyzji, gdzie organ drugiej instancji uchylił pkt. III z rozstrzygnięcia wydanego w dniu 16 marca 2011 r. i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zaznaczył, iż na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko należy w powtórnie rozważyć zasadność realizacji przejść dla zwierząt (parametry, usytuowanie, zagęszczenie) na odcinku od km 48+000 - 62+300, stanowiącym korytarz migracyjny o znaczeniu europejskim, pod kątem jego zachowania i zapewnienia drożności wraz z uwzględnieniem lokalizacji przejścia dla zwierząt dużych w km 49+650 – 49+750.

Odnosząc się do kwestii odstąpienia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska od realizacji przejścia górnego dla zwierząt dużych w km 70+080 - 70+150, organ podtrzymuje w tym zakresie stanowisko organu pierwszej instancji. Z analizy załącznika mapowego do raportu jednoznacznie wynika, iż proponowane przez skarżące Stowarzyszenie przejście w ww. lokalizacji byłoby zlokalizowane w sąsiedztwie Goleniowskiego Parku Przemysłowego (w odległości ok. 400 m od ww. obiektu oraz w odległości ok. 550 m od drogi dojazdowej do wymienionego obiektu) oraz w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, a także byłoby ograniczone drogami lokalnymi, w związku z czym nie spełniałoby swojej funkcji. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż wszelkie dostępne publikacje na temat poprawnego ustalania lokalizacji przejść dla zwierząt wskazują, by zdecydowanie unikać ich umiejscowienia w sąsiedztwie obszarów zabudowanych oraz obszarów podlegających silnej penetracji ludzi. Jak wiadomo, obszary zabudowane związane są z aktywnością ludzi, emisją hałasu i sztucznego oświetlenia, co wpływa odstraszaюще na większość leśnych gatunków zwierząt. Dlatego niewskazane jest, aby przejścia dla zwierząt dużych i średnich były lokalizowane bliżej niż 500 m od granic obszarów zabudowy, zarówno istniejącej, jak i planowanej w dokumentach i opracowaniach planistycznych. Zatem biorąc pod uwagę powyższe, organ odwoławczy uznał, iż zaproponowane przez skarżące Stowarzyszenie przejście w km 70+080-70+150 nie będzie spełniało swojej funkcji i dlatego nie widzi potrzeby jego realizacji. Zaznaczenia także wymaga, iż zgodnie z zapisem decyzji z dnia 16 marca 2011 r. (pkt. 3. ppkt. b tiret drugie) w km 69+490 zlokalizowany jest most nad rzeką Iną, który po poszerzeniu będzie umożliwiał migrację zwierząt (w tym zwierząt dużych) na tym obszarze, co zapewni drożność korytarza ekologicznego.

Odnosząc się do zarzutów Górnośląskiego Towarzystwa Przyrodniczego im. A. Czudka, organ odwoławczy stwierdza, co następuje. Z informacji zawartych w raporcie wynika, iż badania

terenowe, mające na celu zidentyfikowanie składu gatunkowego fauny zasiedlającej obszar oddziaływania planowanej inwestycji, w tym batrachofauny zostały przeprowadzone w okresie kwiecień-czerwiec 2008 r. Swoim zasięgiem obejmowały one obszar ok. 400-500 m po obu stronach planowanej drogi. Podczas badań terenowych kontrolowano potencjalne miejsca aktywności rozrodczej płazów, prowadzono nasłuch głosów godowych oraz rejestrowano napotkane osobniki. W wyniku przeprowadzonych badań wskazano, iż w rejonie analizowanych wariantów trasy zanotowano takie płazy jak: traszka zwyczajna, ropuchy: szara i zielona, żaby: moczarowa, trawna, śmieszka i wodna oraz rzekotka drzewna. Natomiast z gadów stwierdzono występowanie: jaszczurki żyworodnej, zaskrońca oraz jaszczurki zwinki. Wyniki przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej, w zakresie m.in. batrachofauny, zostały przedstawione na mapach stanowiących załączniki do raportu (rys. nr 6 ark. 1 i 2). W związku z powyższym organ pierwszej instancji był w posiadaniu wystarczających informacji do prawidłowej oceny wpływu planowanej trasy S-3 na występujące w jej obrębie gatunki płazów i gadów. Odzwierciedleniem przeprowadzonej analizy są warunki nałożone na inwestora przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie w decyzji z dnia 16 marca 2011 r. Organ pierwszej instancji wskazał w nich m.in. na konkretną lokalizację przejść dla zwierząt, w tym płazów. Podana lokalizacja przejść jest adekwatna do miejsc wzmożonego występowania poszczególnych grup zwierząt i ma na celu zapewnić ich swobodną migrację. Ponadto w punkcie II decyzji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie zawarł cały szereg warunków dotyczących monitorowania oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, w tym przede wszystkim zalecił przeprowadzenie monitoringu skuteczności zastosowanych metod i środków ochrony dziko żyjącej fauny w rejonie wybudowanych przejść. Taka forma kontroli pozwoli na zweryfikowanie stopnia wykorzystywania poszczególnych przejść przez zwierzęta oraz oceni prawidłowość ich wykonania. Zatem biorąc pod uwagę powyższe, organ odwoławczy nie znalazł podstaw, aby stwierdzić, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej trasy S-3 na odcinku Brzozowo –Rurka ma charakter przedwczesny, co zarzuca skarżące Towarzystwo.

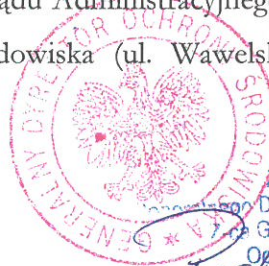
Nawiązując natomiast do kwestii braku wykonania badań inwentaryzacyjnych w buforze 2x1000 m od pasa inwestycji, organ drugiej instancji wyjaśnia, iż w żadnych obowiązujących aktach prawnych nie ma jednoznacznego wskazania, jaka powinna być jego szerokość. W przypadku każdej inwestycji kwestia ta powinna być potraktowana indywidualnie, ze szczególnym uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i terenowych panujących na i w sąsiedztwie obszaru, na którym będzie realizowane planowane przedsięwzięcie. Analizując przedmiotową sprawę, organ odwoławczy nie znalazł podstaw, aby uznać, iż sporządzona na potrzeby raportu inwentaryzacja przyrodnicza w odniesieniu do fauny została wykonana w buforze o zbyt małej szerokości.

Biorąc pod uwagę powyższe, organ drugiej instancji uznał, iż zarzuty podniesione przez skarżące Towarzystwo nie zasługują na uwzględnienie.

Reasumując, organ odwoławczy po kompleksowej analizie zgromadzonej dokumentacji, nie znalazł, podstaw do uwzględnienia podniesionych przez skarżących zarzutów. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zaznaczył jednak, iż na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko powtórnej analizy wymaga kwestia zasadności realizacji przejść dla zwierząt (parametry, usytuowanie, zagęszczenie) na odcinku od km 48+000 – 62+300, stanowiącym korytarz migracyjny o znaczeniu europejskim, pod kątem jego zachowania i zapewnienia drożności wraz z uwzględnieniem lokalizacji przejścia dla zwierząt dużych w km 49+650 – 49+750.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa).

Z upoważnienia
Piotr Otawski
Piotr Otawski

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot, ul. Jasna 17, 43-360 Bystra;
2. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka, ul. Św. Huberta 35, 40-543 Katowice;
3. Pan Mariusz Mierzwa - Zastępca Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Szczecinie ds. Przygotowania Inwestycji, Al. Bohaterów Warszawy 33, 70-340 Szczecin;
4. Pozostałe strony – zgodnie z art. 49 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*;
5. a/a

Do wiadomości:

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, ul. Jagiellońska 32, 70-382 Szczecin;

KANCELARIA NOTARIALNA

Notariusz Małgorzata Węglowska

70-375 Szczecin, ul. 5 Lipca 9/1

tel. 91 421 05 90, 91 421 06 00

tel. kom. +48 507 37 27 32

malgorzata.weglowska@izbanotarialna.szczecin.pl

NIP: 669-233-60-72, REGON: 382031639

Repertorium A numer 640 /2020

Poświadczam zgodność tego odpisu z dokumentem okazanym mi w siedzibie prowadzonej przeze mnie Kancelarii Notarialnej w Szczecinie, przy ulicy 5 Lipca 9/1, przez Magdalenę Blankę Raduszewską, której tożsamość stwierdziłam na podstawie dowodu osobistego numer CBN537768, ważnego do dnia 17 grudnia 2025 roku.

Za dokonane czynności pobrano wynagrodzenie, na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 2004 roku w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 272):

- z § 13 pkt 2)	32,00 zł.,
powiększone o podatek VAT w stawce 23% w kwocie	7,36 zł.,
razem	<u>39,36 zł.</u>

Szczecin, dnia 25 lutego 2020 roku.

Notariusz
Małgorzata Węglowska
Małgorzata Węglowska